

Sygn. akt III AUz 37/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.)
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Eugeniusz Skotarczak

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **A. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie S. O. w. S. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 marca 2012 r. sygn. akt VI U 1212/10

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Eugeniusz Skotarczak

Sygn. akt III AUz 37/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację ubezpieczonego A. B. wniesioną od wyroku S. O. w. S. z dnia 15 lutego 2012 r.

W uzasadnieniu odrzucenia apelacji, Sąd Okręgowy wskazał, że wyrokiem z dnia 15 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z dnia 7 września 2010 r. Dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji od wyroku przez ubezpieczonego zaczął biec od dnia 22 lutego 2012 r. i skończył swój bieg w dniu 7 marca 2012 r. Apelację od powyższego wyroku ubezpieczony wniósł 8 marca 2012 r., nadając ją listem poleconym w placówce pocztowej, co jest równoznaczne ze złożeniem jej w sądzie (art. 165 § 2 k.p.c.). W tych okolicznościach, wskazując na treść przepisu art. 369 k.p.c., Sąd Okręgowy zważył, że apelacja ubezpieczonego jest spóźniona i zgodnie z art. 370 k.p.c. podlega odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł ubezpieczony, wnosząc o ponowne rozpatrzenie jego sprawy, przy uwzględnieniu że dotychczas nie był pouczone ani pisemnie ani na rozprawie, w jakim terminie powinien złożyć apelację. Dodał, że jest schorowany i przepracował 37 lat w ciężkiej pracy po wypadku. Oczekiwał na pismo z Sądu, sam bowiem nie miał wiedzy o obowiązujących terminach do zaskarżenia wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się niezasadne. W procedowaniu Sądu I instancji zakończonym zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 marca 2012 r. Sąd Apelacyjny nie dostrzega błędów, które pozwoliłyby na uwzględnienie zażalenia.

Apelacja powinna być wniesiona w terminie ściśle określonym przepisami Kodeksu postępowania cywilnego. Oddanie pisma zawierającego apelację w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem jej do sądu (art. 165 § 2 k.p.c.). Zasadniczo apelację składa się w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem (art. 369 § 1 k.p.c.). Początkiem biegu tego terminu jest doręczenie stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, to wówczas termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zażądania uzasadnienia (art. 369 § 2 k.p.c.). Wskazane alternatywnie w art. 369 k.p.c. terminy są terminami ustawowymi. Czynności procesowe dokonane po ich upływie są bezskuteczne (art. 167 k.p.c.) i ich upływ sąd uwzględnia z urzędu.

W okolicznościach sprawy niekwestionowanym jest, że rozprawa została zamknięta w dniu 1 lutego 2012 r. Na rozprawie tej obecny był ubezpieczony i wówczas też został skutecznie zawiadomiony o terminie publikacji wyroku, który Sąd odroczył na dzień 15 lutego 2012 r. Pomimo tego ubezpieczony na termin ogłoszenia wyroku nie stawił się. A. B. nie wniósł też o sporządzenie uzasadnienia wyroku, zatem termin do złożenia apelacji upłynął dla niego z dniem 7 marca 2012 r. Ubezpieczony dopiero w dniu 8 marca 2012 r. nadał na pocztę apelację. Skoro zatem apelacja została wywieziona przez ubezpieczonego dzień po ustawowym terminie, to trafnie Sąd Okręgowy na podstawie art. 369 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. orzekł o jej odrzuceniu jako spóźnionej.

Bez wpływu dla rozstrzygnięcia pozostaje argumentacja skarżącego o jego nieznanomości przepisów oraz braku pouczenia przez Sąd o terminie zaskarżenia wyroku. Akta sprawy dowodzą, że ubezpieczony został prawidłowo wezwany na termin publikacji wyroku. Jego stawiennictwo na tym terminie jakkolwiek nie było obowiązkowe umożliwiłoby Sądowi udzielenie stronie pouczenia o sposobie i terminach zaskarżenia. Obowiązek pouczenia dotyczy bowiem wyłącznie wypadku, kiedy strona niedziałająca przez profesjonalnego pełnomocnika jest obecna przy ogłoszeniu wyroku (art. 327 § 1 k.p.c.).

Dodatkowo zauważyć trzeba, że po wniesieniu pisma zatytułowanego odwołanie, Sąd Okręgowy zwrócił się do ubezpieczonego z zapytaniem czy pismo to należy traktować jako „odwołanie od wyroku” informując, że wyrok uprawomocnił się 7 marca 2012 r. oraz pouczając o treści art. 168 k.p.c. i art. 169 k.p.c., związanych z możliwością przywrócenia terminu (k. 91-93). Sama więc nieznanomość prawa, tak w kontekście powyższych okoliczności, jak i obowiązujących regulacji procesowych nie wpływa w żaden sposób na ustalenie, że apelacja została wniesiona przez A. B. po terminie. Skoro tak, Sąd Apelacyjny nie miał podstaw do pozytywnej kontroli międzyinstancyjnej wywiezionego przez A. B. środka zaskarżenia od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15 lutego 2012 r. .

Z tych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił oddalić wniesione zażalenie jako bezzasadne.

SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka-Szkibieli SSA Eugeniusz Skotarczak